

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 228

гр. Бургас , 29.07.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и девети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Илияна Т. Балтова

Членове: Албена Янч. Зъбова Кочовска
Кремена Ил. Лазарова

като разгледа докладваното от Албена Янч. Зъбова Кочовска Въззивно частно гражданско дело № 20212000500313 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по ч.гр.дело №313/2021г. по описа на Апелативен съд– Бургас е образувано по чл.274 от ГПК, вр. чл.163 от ЗПКОНПИ, по частната жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество/КПКОНПИ/, представлявана от старши инспектор Е.Д., против определение №260191/08.06.2021г. по гр.дело №100/2019г. по описа на Ямболския окръжен съд, с което е оставено без уважение искането на Комисията по чл.163, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ за разрешаване извършването на продажба на лек автомобил “БВМ“, модел Х5, подробно идентифициран (собственост на Д. Д. Щ.), върху който за обезпечаване на иска на Комисията по чл.153 от ЗПКОНПИ, предявен против ответник Д. Щ. ХР. и свързани лица, е наложена мярката „запор“, с определение №2/06.11.2018г. по гр.д.№313/18г. по описа на Окръжен съд - Ямбол.

Иска се отмяна на определението като неправилно и постановено в противоречие с материалния закон, както и постановяването на друго, с което искането да бъде уважено. Навеждат се оплаквания, че предходната инстанция неоснователно е приела за ненужно назначаването на съдебна експертиза, която да оцени автомобила и да определи овехтяването му.

Поддържа се, че тя е от съществено значение за правилното разрешаване на поставеното искане. Сочи се сходен казус-гр.дело №997/2020г. по описа на СГС, по което такава експертиза е допусната след първоначален отказ на съда, предвид необходимостта от нея, тъй като заключението на експертите на Комисията не обвързвало съда относно стойността на автомобила.

Основание за отправеното до съда искане за разрешаване продажбата на вещта е съотношението между разходите за поддържането на иззетия автомобил и разходите за съхраняването на сумата, получена от проданта му, в полза на второто, предвид това, че рискът от инфлация при съхранение на паричните средства след продажбата би бил значително по-нисък в сравнение с този по обезценяването на вещта през периода на пазенето и. Счита за същина на разпоредбата на чл.163, ал.1 ЗПКОНПИ именно принципа за съхранение в най-голяма степен на стойността на обезпеченото имущество, който при удовлетворяване на отправената молба, би бил най-добре спазен, освен това поддържа, че продажбата ползва и двете страни по делото, независимо коя от тях ще го спечели.

Оспорва заключението на съда, че искането е неоснователно, поради липса на кумулативно изискуемите от закона предпоставки: значително обезценяване на вещта и големи разходи, свързани със запазването и. Счита за ноторен факта, че моторните превозни средства намаляват своята стойност непрекъснато във времето, някои от тях-дори с много бързи темпове. Затова приема за неправилна констатацията, че значителното намаляване на стойността на автомобила, осъществено в първите години след закупуването му, изключва такова обезценяване и понастоящем. Неправилно е прието също, че обезценяването преди изземването, осъществено от съдебния изпълнител, е ирелевантно за спора, тъй като то сочи динамиката на намаляване на стойността на вещта. Определението според жалбоподателя е неясно относно възприетия от съда критерий за значително обезценяване, след като за незначително такова е възприето годишното обезценяване на автомобила от 2%, при средна продължителност на съдебното производство от пет години, което би генерирало общо обезценяване на стойност от 9-10 000 лв. Тази сума Комисията намира за значителна, още повече, че би могла да определи размера на вредата на проверяваното лице (ако спечели делото) спрямо държавата и като величина би била по-висока от вредата,

предизвикана от получаването на равностойността на автомобила към датата на запорирането му или към близка до нея такава.

Комисията счита, че безспорно изпълнява законово вменената и грижа на добър стопанин за опазване на запорирания автомобил. Тази грижа обаче се оценява за петгодишен период на сумата от 20 000лв., а обезценяването на вещта за същия период- на сумата от 10 000 лв. В подкрепа на изложеното представя писмо от НАП за реализираните през 2020г. продажби на отнети в полза на Държавата превозни средства. Съгласно него процентът на продадени отнети МПС е незначителен, а стойността на продажбите е намалена с от 30% до 50 %.

Моли да бъде назначена експертиза по делото, която да установи първоначалната стойност на автомобила към датата на първата му регистрация, да установи текущата му пазарна стойност, да посочи промяната в пазарната му стойност от датата на първоначалната регистрация до датата на експертизата и да отговори на въпросите: как ще се промени пазарната стойност на вещта през следващите пет години и какви действия и разноси са необходими за опазването и съхраняването и на годишна база, при полагане грижата на добър стопанин.

Ответниците по частната жалба, редовно уведомени, не изпращат становище по нея.

Бургаският апелативен съд, след като разгледа частната жалба и делото и съобрази закона, за да се произнесе, приема за установено следното:

Жалбата е недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено, по следните съображения:

С обжалваното определение Ямболският окръжен съд е оставил без уважение искането на КПКОНПИ за разрешение, основано на чл.163, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, за продажбата на лек автомобил "БВМ", модел Х5, подробно идентифициран, върху който с влязло в сила съдебно определение на ЯОС №2/06.11.2018г. в нейна полза е наложена обезпечителна мярка „запор“, гарантираща бъдещото удовлетворяване на държавата за вземането

и, ако спечели производството по гр.д.№100/19г. по описа на ОС-Ямбол, образувано по иска и по чл.153 и сл. от ЗПКОНПИ против Д.Х. Щ. и свързаните му лица.

Видно от нормативната уредба на правния институт-чл.163 и сл. от ЗПКОНПИ-не е предвидена възможност за самостоятелен инстанционен контрол на определението на съда, произнасящо се по отправеното от Комисията искане.Отказът на Ямболския окръжен съд да разреши продажба на обезпеченото по ЗПКОНПИ имущество по реда на чл.163 от този закон не е и преграждащ производството по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.274, ал.1 ГПК, на обжалване подлежат две категории определения-преграждащите хода на производството по делото и тези, чието обжалване е изрично предвидено в закона.

Обжалваното в настоящото производство определение не попада в нито една от двете горепосочени категории, поради което следва да се приеме, че не подлежи на самостоятелен инстанционен контрол.

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд – Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба на КПКОНПИ, представлявана от старши инспектор Е.Д., против определение №260191/08.06.2021г. по гр.дело №100/2019г. по описа на Ямболския окръжен съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гр.д.№313/2021г. по описа на Апелативен съд-Бургас.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС, в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____